

Tájékoztató
az államháztartás egyensúlyát javító, a lakásszövetkezeteket, társasházakat
érintő törvényekről

Az új törvények egy része a Magyar Közlönyben (MK – 2006. 07. 17-én megjelent 86. számban -) történő kihirdetést követően már 2006. szeptember 1-jén hatályba lép, más része 2007. január 1-jétől lesz hatályos. Az alábbiakban kigyűjtött változások elsősorban a lakásszövetkezetek, társasházak, társadalmi szervezetek (szövetségek) napi gyakorlatát érintik és azzal a céllal készült, hogy az érintett tisztségviselők, alkalmazottak napi munkáját, a jogszabályok megismerését elősegítse. Nem nélkülözhető azonban a hivatkozott jogszabályok alapos megismerése sem, miután a LOSZ által kiadott jelen összefoglaló nem helyettesítheti a lakásszövetkezetek, társasházak saját, egyéni jogalkalmazói ismereteit. Az összefoglalóra történő hivatkozásból eredő hátrányokért a LOSZ felelősséget nem vállal. A jogszabály ismertetések után összefoglalót közlünk a ma hatályos és a vázolt intézkedéseket követően is érvénybe lépő béren kívüli juttatások lehetőségeiről, szíves alkalmazásukra való ajánlással.

1. Az államháztartás egyensúlyát javító külön adóról és a költségvetési forrásból származó kamattámogatások után fizetendő járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény.

- a magánszemélyek külön adója: ha a magánszemély összevont adóalapja meghaladja a járulékalap felső határát (2006-ban 6.525.450 Ft/év, illetve 17.330 Ft/nap) akkor a meghaladó rész után 2007. január 1-jétől meghaladó jövedelemrész után 4%-os különadót kell fizetni. A különadót az adóelőleg megállapításánál is figyelembe kell venni.

Megjegyzés: az egyéni vállalkozói tevékenység alapján fizetendő külön adó kötelezettség 2006. szeptember 1-jén lép hatályba.

- a vállalkozások külön adója: a társas vállalkozások 2006. szeptember 1-jétől fizetik a 4%-os mértékű külön adót.

Ez a külön adó a lakásszövetkezetekre, társadalmi szervezetekre, alapítványokra nem vonatkozik. (Miután a társasház nem tartozik a társas vállalkozási körbe, ezért a társasházra sem vonatkozik.)

- költségvetési forrásból kapott kamattámogatás után fizetendő járadék: a járadékfizetés csak a hitelintézetekre vonatkozik.

2. A házipénztár adóról szóló 2006. évi LX. törvény:

A társas vállalkozásoknak a napi készpénzforgalom kétszeresét meghaladó mértékű házipénztár állománya után 2007. január 1-jétől adót kell fizetniük.

Ez a házipénztár adó a lakásszövetkezetekre, társadalmi szervezetekre, alapítványokra nem vonatkozik. (Miután a társasház nem tartozik a társas vállalkozási körbe, ezért a társasházra sem vonatkozik.)

Megjegyzés: értelemszerűen a házipénztár adó bevezetéséhez kapcsolódó szja-osztalék kedvezmény sem érinti a lakásszövetkezeteket, társasházakat.

3. Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2006. LXI. törvény:

3.1 a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. Törvény vonatkozó módosításai:

2006. szeptember 1-jétől

- kamatadó és tőzsdei kamatárfolyam nyereségadó, a kamatból és tőzsdei ügyletek veszteségét meghaladó nyereségből származó, 2006. szeptember 1-jétől megszerzett jövedelemre 20%-os mértékű adót kell fizetni. A kamatot terhelő

adót forrásadóként a jövedelemszerzés időpontjában a kifizető vonja le és fizeti meg (a tőzsdei ügylet nyeresége után az adót az adó bevallásában a magánszemély állapítja meg vallja be és fizeti meg). Nem vonatkozik a kamatadó a lakás-takarékpénztári betétekre és a nyugdíj-előtakarékossághoz kapcsolódó megtakarításokra.

Ez az adónem csak a társasházakra vonatkozik, miután a társasházak az szja hatálya alá tartoznak.

- A 2006. szeptember 1-jét követően nyújtott természetbeni juttatás után a jelenlegi 44% helyett 54% adót kell fizetni. **A természetbeni juttatás utáni adót valamennyi adóalanynak, - aki/amely a juttatást nyújtja – meg kell fizetnie, így a lakásszövetkezetnek, társasháznak, társadalmi szervezetnek, alapítványnak is.**

Megjegyzés: A természetbeni juttatás utáni 54%-os, megemelt mértékű adó 2007. január 1-je után a munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatásokra is vonatkozik. Az adót az értékhatár túllépését követően a juttatás napjára vonatkozóan kell megállapítani és megfizetni.

- A cégtelefon magáncélú használatának adóztatása: a kifizető által megrendelt telefonszolgáltatást magáncélú használata címén magánszemélynél keletkező bevételt természetbeni juttatásként válik adókötelessé. A bevétel megállapítására választható a magáncélú használat elkülönítése, illetve ennek hiányában a telefonszolgáltatással összefüggésben terhelő kiadás 20%-a számít bevételnek a kifizetőnél. **A kifizető alatt valamennyi adóalanynak érteni kell, így a lakásszövetkezetet, társasházat, társadalmi szervezetet, alapítványt is.** A telefonszolgáltatás alatt a vezetékes, mobil, illetőleg Internet protokoll (IP) telefon munkáltatói előfizetéseket kell érteni. A magáncélú használat elkülönítése elvileg híváslista alapján megvalósítható, azonban ebben az esetben minden szolgáltatási időszak (szolgáltatói számla benyújtása) után tételes és indoklásos kimutatás alapján kell a magánhasználati hányadot kimutatni, azt a magánhasználó(k)nak befizetni. Mindezen túl fennállhat az adóhatóság munkáltatói magáncélú minősített indoklásának a vitatása is. Emiatt célszerűnek tűnik telefonszolgáltatással összefüggésben terhelő kiadás, a szolgáltatói számla bruttó, azaz áfá-val növelt 20%-át (ugyanis 20% számít bevételnek) kell alapul venni az 54%-os természetbeni juttatás adójának kiszámításához, befizetéséhez. (ld. még a melléklet PM-APEH állásfoglalásokat is!)

A kifizető által ingyenesen vagy kedvezményesen biztosított, úthasználatra jogosító bérlet, jegy adóztatása: a magáncélú használat adóköteles bevételének meghatározására választható az említett juttatás, szolgáltatás miatt terhelő kiadásból a hivatali, üzleti használat tételes elkülönítése, azaz a magánhasználatra jutó rész megállapítása, vagy az előzőek hiányában a juttatással, szolgáltatással összefüggésben terhelő kiadás 50 százaléka számít adóköteles bevételnek. Gyakorlatilag a munkáltató által vásárolt helyi közlekedési bérlet, jegy bruttó, áfá-t is tartalmazó kiadásának 50%-a képezi a természetbeni juttatás 54%-os adójának alapját, miután nehézkes (és vitatható is) lenne annak megállapítása, hogy milyen mértékű legyen a hivatali, üzleti, illetve a magánhasználat tételes elkülönítése.

- 2007. január 1-jétől érvényes módosítások:
- Adótábla: 2007. évre meghirdetett 18% és 36 %-os kétkulcsos adótábla érvényben marad, azonban az adótábla sávhatára – 1.500 eFt helyett - 1,7 millió

forint és az adójóváírás sem változik azzal, hogy az adójóváírás által biztosított adómentesség 63 eFt/hó jövedelemig valósul meg.

Megjegyzés: a magánszemélyek 4%-os külön adója természetesen továbbra is érvényben marad.

- Megszűnő, változó feltételekkel igénybe vehető adókedvezmények:
 - megszűnik a szellemi tevékenység bevétele utáni kedvezmény
 - megszűnik a felnőttképzés díja után és a számítógép beszerzésre (Sulinet) fordított kiadás után érvényesíthető kedvezmény
 - módosul a lakáshitel törlesztés kedvezménye, a lakáshitel törlesztés kedvezményére új jogszerzés nem lesz, a meglévő jogszerzésekre átmeneti szabály vonatkozik (a módosításokat ehelyütt, kizárólag magánszemélyi érdekeltség miatt itt nem részletezzük).
 - A felsőoktatási tandíj, a közcélú adományok kedvezménye, az élet és nyugdíjbiztosításokra vonatkozó együttes évi 100 ezer forintos adókedvezményi keret megmarad, azonban az évi jövedelemkorlát 6 millió forintról 3,4 millió forint/év összegre csökken. (Ebbe a 100 eFt-os keretbe fog beletartozni a megállapodás alapján fizetett járulék, magánnyugdíjpénztári tagdíj és a magánnyugdíjpénztári tagdíj kiegészítésének kedvezménye is ugyancsak 3,4 millió forint/év jövedelemkorlátig.)
 - Az üdülési csekk révén juttatott bevétel csak akkor lesz adómentes, ha azt a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány bocsátja ki és amelyet a munkáltatók ingyenesen vagy kedvezményesen legfeljebb évente az adóév első napján érvényes havi minimálbér összegét meg nem haladó mértékig juttat a saját munkavállalójának. Az adómentesség azonban a jövőben csak kizárólag üdülési és ahhoz kapcsolódó étkezési szolgáltatásokra lesz beváltható, illetve érvényesíthető.
 - A nyugdíjat a mellette más összevontan adózó jövedelemmel is rendelkező magánszemélynél az összevont adóalapba be kell számítani, ugyanakkor a nyugdíjra jutó, az adótábla szerint számított adó levonható.
 - Az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárba munkáltatói hozzájárulás címén havonta fizetett összegből a havi minimálbér 20%-a lesz bevételnek nem minősülő tétel.

Az SZJA Tv módosítása a magánszemélyek adókedvezményét is érinti, részleteit itt nem említve a legfontosabbakat az alábbiakban említjük:

Amennyiben a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatósági adó megállapítás során elszámolt éves összes jövedelme a 3 400 000 forintot nem haladja meg, az SZJA Tv. 35. §, a 36. §, a 41-42. §-ok alapján adókedvezményt az ezen §-okban meghatározottak szerint kiszámított – de összesen legfeljebb évi 100 ezer forint – összegben érvényesíthet. Ha a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatósági adó megállapítás során elszámolt éves összes jövedelme a 3 400 000 forintot meghaladja, a 35. §, a 36. §, a 41-42. §-ok alapján adókedvezményt az ezen §-okban meghatározottak szerint kiszámított – de összesen legfeljebb évi 100 ezer forintnak a 3 400 000 forint feletti összes jövedelem 20 százalékát meghaladó részének megfelelő – összegben érvényesíthet. A 3 900 000 forintot meghaladó éves összes jövedelem esetén a 35. §, a 36. §, a 41-42. §-ok alapján kedvezmény nem érvényesíthető.

Ha a magánszemély a 39. § alapján adókedvezményt érvényesít és adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatósági adó megállapítás során elszámolt éves összes jövedelme a 6.000.000 forintot nem haladja meg, az érvényesíthető kedvezmény az

említett §-ban meghatározottak szerint kiszámított összeg. Ha azonban a magánszemély éves összes jövedelme a 6.000.000 forintot meghaladja, a 39. § alapján érvényesíthető kedvezmény az említett §-ban meghatározottak szerint kiszámított összegnek a 6.000.000 forint feletti összes jövedelem 20 százalékát meghaladó része. A magánszemély a 39. § alapján adókedvezményt nem érvényesíthet, ha adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatósági adó megállapítás során elszámolt éves összes jövedelme a 6.500.000 forintot eléri, vagy meghaladja.

A fenti bekezdések szerint meghatározott kedvezmények együttes összege a 100 ezer forintot nem haladhatja meg.

3.2 A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. Törvény módosulásai:

2006. évre vonatkozó módosítások az ágazatot nem érintik.

2007. január 1-jétől érvényes módosítások:

- elvárt adó: **Ez az elvárt adó a lakásszövetkezetekre, társadalmi szervezetekre, alapítványokra nem vonatkozik.** (Mivel a társasház nem tartozik a társas vállalkozási körbe és nem tartozik a társasági adó hatálya alá, ezért a társasházra sem vonatkozik.)
- számos további változást eredményezett e törvény módosítása még, azonban ezek az ágazatot érdemben nem érintik. Megjegyzendő, hogy a szövetkezetekről szóló új törvényi szabályozással összefüggésben a LOSZ-nak érdemi módosításokat kell kezdeményeznie a szövetkezeti törvény és a lakásszövetkezetekről szóló törvény összhangjának megteremtése érdekében. (Non-profit tevékenység, közhasznúság, ezekhez kapcsolódó kedvezmények stb.)

3.3 Az egyszerűsített vállalkozási adóról szóló 2002. évi XLIII. Törvény:

2006. október 1-jétől az EVA mértéke 15%-ról, 25%-ra emelkedik. Azok a lakásszövetkezetek, amelyek az EVA hatálya alá jelentkeztek be az évközi bevezetés miatt az adóalap korrigálása érdekében a jogszabály szerint kötelesek eljárni, ugyanakkor 2006. szeptember 15-étől – 2006. október 1-jei időponttól - lehetővé válik az EVA -ból való kilépés. Mivel ez az adókör a lakásszövetkezeti ágazatban nem tekinthető gyakorinak, további részletekről itt nem szólunk.

Megjegyzés: kilépés esetén a következő négy évig a visszalépés nem lehetséges.

3.4 Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. Törvény és az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosulásai:

2006. szeptember 1-jétől hatályba lépő módosítások

- a 15%-os áfa-kulcs 20%-ra emelkedik
- a telefon áfa levonható hányada 50%-ról 70%-ra nő
- megteremtődik az adóhatóság adóalanyi adószámának felfüggesztési joga, a felfüggesztéssel érintett időszakban az adóalanyok nem gyakorolhatják adólevonási jogukat. Ez az adóhatósági intézkedés egyúttal a jogszerű gazdasági működés felfüggesztését is jelenti.
- Szigorodik az ellenőrzés, ezen belül a becslés szabályai módosulnak.

Az adózás rendjéről szóló törvény módosításai közül szükséges kiemelni az alábbiakat:

- az állami adóhatóságnak kötelezően be kell jelenteni az alapszabály keltét, köz-, küldöttgyűlési határozat számát, a szervezet képviselőjének nevét, elérhetőségét, könyvvizsgálójának nevét, lakóhelyét, (elnevezését, székhelyét) ennek kezdetét, végét.
A könyvvizsgáló alkalmazására vonatkozó szabályok egyéb tekintetben nem változtak!
- 2006. szeptember 1-je utáni kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adókról – kivéve az árfolyamnyereségről és a kamatadóról – járulékokról, a tárgyhót követő hó 12-éig az elektronikus bevallás útján teljesítendő adatokról szóló rendelkezések bővültek. Az adatbővülés elsősorban a magán-nyugdíjpénztári, természetbeni juttatások adatait jelenti, célszerű azonban a tételes jogszabály áttekintése a helyes bevallás teljesítéséhez.
- A foglalkoztató első alkalommal 2006. október 12-ig köteles teljesíteni a minimális járulékfizetési kötelezettség iránti bejelentést, illetve a járulékkedvezmény megszűnését. A bejelentést, illetve a megszűnést elektronikus úton vagy az erre rendszeresített nyomtatványon kell teljesíteni. (Lásd még: 3.5 pont minimális járulékalapról szóló kötelezettséget.)

Megjegyzés: a lakásszövetkezetek, társasházak 2006. augusztus 31. – október 12-e között teljesíthetik bejelentési kötelezettségüket, ha teljes vagy rész munkaidős foglalkoztatottjuk jövedelme a bruttó 125 eFt/hó jövedelmet nem éri el. Ha van ilyen dolgozójuk, akinek a jövedelme a mérték alatt van és nem jelentik be, akkor az adóhatóság a járulékfizetést a bruttó 125 eFt/hó jövedelem szerint számítja és várja. Amennyiben a bejelentés megtörténik, akkor a bejelentéssel egyidejűleg mentesül a minimális havi járulék alap utáni befizetéstől a foglalkoztató és a tényleges, teljes, vagy rész munkaidős foglalkoztatás szerinti, munkaszerződésben megállapított bruttó bér képezi a járulékfizetési kötelezettség alapját. A járulék kedvezmény iránti igény bejelentését, illetve megszüntét a jogosultság kezdetét, végét követő 15 napon belül kell megejteni. A bejelentéssel a járulékkedvezmény automatikusan megilleti a foglalkoztatottat.

Továbbfejlesztésre kerül az adatszolgáltatás rendszere. Ennek keretén belül 2007. január 1-jétől:

- a foglalkoztatási jogviszony keletkezésével összefüggésben előírt, a foglalkoztatót terhelő bejelentési kötelezettséget nem az egészségbiztosítóhoz, hanem az adóhatósághoz kell teljesíteni,
 - társadalombiztosítási előírások módosítására tekintettel az egészségbiztosítási járulékra vonatkozó adatokat megbontva – természetbeni, illetőleg pénzbeli ellátás alapjául szolgáló részekre – kell a bevallásban feltüntetni.
 - A magán-nyugdíjpénztári tagdíjról szóló bevallásokat és befizetéseket nem a pénztárakhoz, hanem az adóhatósághoz kell teljesíteni.
- átalakul az adóhatóság szervezete (regionális rendszer, illetékhivatalok megszűnése beolvadása az adóhatóság szervezetébe stb.).

3.5 A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíj jogosultságról, valamint a szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. Törvény módosulásai:

2006. szeptember 1-jétől:

- az egyéni egészségbiztosítási járulék a jelenlegi 4%-ról 6%-ra emelkedik, (amelyből a természetbeni egészségbiztosítási járulék mértéke 4 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék mértéke 2 százalék), a nyugdíjjárulék változatlanul 8,5%, így együttesen 14,5% lesz. A magán-nyugdíjpénztári tag nyugdíjjáruléka változatlanul 0,5%, tagdíja pedig 8%
- a nyugdíjas foglalkoztatott a természetbeni ellátásokhoz való hozzájárulás érdekében 4% egyéni járulékot fizet
- a foglalkoztató számára előírásra kerül a minimális, havi 125 eFt járulék alap utáni járulékfizetési kötelezettség, egyidejűleg járulékkedvezményben részesülnek azok, akik bejelentik az adóhatóságnál, hogy jövedelmük az előírt meghatározott szinten nem éri el.
- Mind a munkáltatói, mind az egyéni egészségbiztosítási járulékfizetésnél a járulék megbontásra kerül az egyes kockázatok szerinti természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékra.

Nem változott a munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban szerzett jövedelem, ha nem éri el a minimálbér 30%-át (jelenleg 62.500.-Ft/hó, 30%-a 18.750.-Ft/hó ill. 625.- Ft/nap) továbbra sem járulékköteles.

2007. január 1-jétől:

- Nem változik a munkáltatói társadalombiztosítási járulék mértéke, azonban a 29%-os mértékű járulékfizetési kötelezettség belső összetétele a nyugdíjrendszer finanszírozási stabilitásának erősítése érdekében módosul. A 11%-os egészségbiztosítási járulék 8%-ra csökken (amelyből a természetbeni egészségbiztosítási járulék 5 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék 3 százalék), egyidejűleg a 18%-os nyugdíjbiztosítási járulék 21%-ra növekszik
- Az elvárt járulékalap 125 eFt/hóról 131 eFt/hóra emelkedik.
- Az egészségbiztosítási járulék további 1%-kal, 6%-ról 7%-ra növekszik, (melyből a természetbeni egészségbiztosítási járulék mértéke 4 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék mértéke 3 százalék.)

3.6 Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. Törvény módosulása:

A meghirdetett 5 éves adó és járulékcsökkentési program tervezett lépései közül nem valósul meg a 2006. november 1-jétől tervezett tételes és százalékos egészségügyi hozzájárulás fizetési kötelezettség megszűnése, azaz gyakorlatilag változatlanul folytatódik az EHO fizetési kötelezettség rendje.

3.7 A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosulása:

2006. szeptember 1-jétől a munkavállalói járulék mértéke a jelenlegi 1%-ról 1,5%-ra változik (a munkaadói járulék változatlanul marad). Ez a rendelkezés nem

vonatkozik arra, aki öregségi, rokkantsági vagy baleseti rokkantsági nyugdíjban részesül, illetőleg arra jogosulttá vált.

- 3.8** A LOSZ érdekkörébe tartozó szervezeteket közvetlenül nem érinti a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának, a közösségi vámjog, a környezetvédelmi termékdíjról szóló szabályok változásai. E helyütt is csak utalunk arra, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 2007-től módosul a visszterhes vagyonszerzési illeték tekintetében. Ugyancsak változik a gépjármű adóról szóló 1991. évi LXXXII. Törvény. A személygépkocsi és motorkerékpárok esetében 2007. január 1-jétől az adó alapja a hajtó motor teljesítménye lesz korrigálva a gyártás évével. Ez utóbbi változásokat az érintett házkezelő szervezetek kísérik figyelemmel.

Budapest, 2006. július 25.

Farkas Tamás sk.
Dr Koszoru István sk.

A./

A PM és APEH tájékoztatók kivonatok, célja a bevételek, kiadások, költségek és az egyes juttatások alapjának pontosításának érdekében kerültek bele az összefoglalóba.

PM-APEH tájékoztató
a reprezentáció közterheiről, továbbá egyes más természetbeni juttatások
adózási szabályairól
(részlet)

A természetbeni juttatás alapja a kifizető kiadását igazoló számlában (számlát helyettesítő okmányban) feltüntetett - áfát is magában foglaló - ár, saját előállítású termék, szolgáltatás esetében az önköltség (általános forgalmi adóval együtt), ezek hiányában, továbbá használt termék (ha a használt termék értéke időközben az igazolt értéktől eltér) és értékpapír esetében a szokásos piaci ár és a magánszemély által megtérített összeg különbözete.

APEH tájékoztató
természetbeni juttatás utáni járulékfizetési kötelezettségről
(részlet)

Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2005. évi LXXXII. törvény 50. §-ának (1) bekezdése módosította a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról szóló 1997. évi LXXX. törvény 4. §-ának *k)* pontját.

A módosítás értelmében a 2005. augusztus 31-ét követően juttatott adóköteles természetbeni juttatásnak már nem csak az adóalapként megállapított értéke, hanem annak a személyi jövedelemadóval növelt összege után kell a 29 százalékos mértékű társadalombiztosítási járulékot megfizetni (a továbbiakban: Tbj.).

Fogalmak az SZJA és a TB törvényből

(1) **Bevétel** a magánszemély által bármely jogcímen és bármely formában mástól megszerzett vagyoni érték. Vagyoni érték különösen a pénz, a kereskedelmi utalvány, a dolog, az értékpapír, az igénybe vett szolgáltatás és a forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jog, valamint a magánszemély javára elengedett vagy átvállalt tartozás, továbbá a magánszemély javára vagy érdekében teljesített kiadás.

(2) **Költségnek** csak a bevételszerző tevékenységgel közvetlenül összefüggő, kizárólag a bevétel megszerzése, a tevékenység folytatása érdekében a naptári évben ténylegesen kifizetett, szabályszerűen igazolt kiadás minősül, kivéve, ha e törvény a kiadás tényleges kifizetésétől függetlenül minősít költségnek valamely tételt. Ha a magánszemély jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján vissza nem térítendő támogatást kap, a támogatás révén megszerzett bevételével szemben csak olyan kiadás alapján számolhat el költséget, amelynek a támogatás felhasználásával történő teljesítését a jogszabály, illetve a nemzetközi szerződés lehetővé teszi.

(3) **Biztosított** a munkaviszonyban, közalkalmazotti, illetőleg közszolgálati jogviszonyban ..., továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyban álló személy (a továbbiakban: munkaviszony), tekintet nélkül arra, hogy a foglalkoztatás a teljes vagy részmunkaidőben történik.

B./

Összefoglaló a béren kívüli juttatásokról

Évi 400 eFt-ot meg nem haladó, munkaviszonyban álló munkavállaló részére adómentesen folyósítható juttatások (ha a teljes adóévet a munkavállaló nem tölti az adott munkahelyen, akkor az adóévben a munkáltatónál munkaviszonyban töltött napokkal arányos összeg a mértékadó). A juttatásokról a munkáltatónak egyéni nyilvántartást indokolt vezetnie.

- önkéntes kölcsönös egészségpénztárba és/vagy önszegélyző pénztárba fizetett munkáltatói hozzájárulás (max: Szja tv. 7.§ (1) bekezdés k) pont, minimálbér, illetőleg annak 130%-a)
önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztári befizetést nem kell!!
- iskolarendszerű képzés címén átvállalt, viselt költség (max: Szja tv. 7.§ (1) p) pont)
- adómentes üdülési csekk értéke (Szja tv. 1.sz. mell. 8.3., 8.33 (max: minimálbér összege)
- iskolakezdési támogatás (Szja tv. I.sz. mell. 8.30)
- adómentes Internet használat részben vagy teljesen átvállalt része
- ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott helyi utazási bérlet, jegy
Megjegyzés: a juttatás teljes összege csak 2006. augusztus 31-ig adómentes, az ezt követő időszakban a juttatás adókötelessé válik a választható megoldás szerint. (Lásd: a Tájékoztató 3.1 pontját)
- étkezési juttatás (9000.- Ft/hó melegétkezés, 4500.- Ft/hó utalvány)
- védőszemüveg, olyan munkavállalónak, akik munkaidejük jelentős részében (naponta legalább 4 óra) számítógépet használnak (keret és korrekciós lencse költsége számolható el)
- csekély értékű ajándék (évi 3 alkalommal, egyenként az adóévben érvényes minimálbér 10%-ot meg nem haladó mértékben, ez utalvány is lehet, ha azon feltüntették a beválthatóság tárgyát). Megjegyzés: 2007. január 1-je után a csekély értékű adómentesen adható béren kívüli juttatások feltételei változnak. Ilyen juttatás csak akkor lesz adómentes, ha azt a szakszervezet és/vagy a munkáltató nyújtja. Munkáltató esetén csekély értékű ajándékozott lehet a munkavállaló, a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozója, szakképző iskolai tanuló, szakmai gyakorlaton lévő hallgató, továbbá nyugdíjban részesülő magánszemély, ha a juttató a volt munkáltató, illetve jogutódja.

A fentiekben felsorolt béren kívüli juttatások adómentesen nyújthatók az évi 400 eFt-os keret összegén belül, ha a munkavállalóként kimutatott juttatások meghaladják a keretösszeget, akkor a keret összeg feletti részre 2006. augusztus 31-ig 44%, 2006. szeptember 1-től 54% természetbeni juttatás utáni adót kell megfizetni (első ízben azon hónapot követő hó 12-ig, melyben a túllépés bekövetkezett).

A béren kívüli juttatások felsorolása nem teljes (csak a lakásszövetkezeteket, társasházakat érintő a legfontosabbakat tartalmazza) és nem érinti azok jelenlegi, illetve jövőbeni adóvonzatait.

C./

Ajánlás a természetbeni juttatásként megjelenő telefon és bérlet (utazási jegy) magáncélú használatára szabályozásához

A 3.1 fejezetben leírtak szerint 2006. szeptember 1-jétől a munkáltató által nyújtott telefon, bérlet (utazási jegy) esetében megszűnik a teljes körű adómentes természetbeni juttatás lehetősége. A munkáltatónak két lehetőség kínálkozik:

Mindkét esetben (telefon és utazási jegy) a munkavállalónak nyújtott teljes körű természetbeni juttatás után megfizeti a bruttó költség (telefon esetében annak 20 %-a, az utazási jegy esetében annak 50 %-a) után az 54 % adót, vagy megbontja a magáncélú használat arányában a bruttó költséget. A megbontásról belső szabályzatban kell rendelkezni. A telefon esetében a szabályozásnál külön kell választani a vezetékes, a mobil és az IP alapú beszélgetéseket. A vezetékes telefon esetében a munkáltató minden egyes használatában lévő kapcsolási számhoz hozzárendelheti az adott kapcsolási szám mellett dolgozók azonosítását. Az azonosítás azt jelenti, hogy mind a hivatali céllal, mind a magán céllal indított telefonbeszélgetéseket (kapcsolási számokat) célszerű az adott kapcsolási számú telefonkészülékhez hozzárendelni és havonta azt frissíteni (célszerű a szabályozás során beépíteni azokat a privát beszélgetésekre vonatkozó kapcsolási számokat is, melyeket a munkavállaló előzetesen rendelkezésre bocsát). Rendelkezni kell az adott kapcsolási számú készülékeket érintő korlátozásokról is (emelt díjas hívások, külföld, SMS engedélyezése, tiltása). Hasonlóképpen a szabályozásnál gondoskodni kell arról, hogy a szolgáltató egyes igénybe vehető szolgáltatására korlátozás vagy letiltás is érvényesítésre kerül-e, ezeket a korlátozásokat ki jogosult elrendelni és hatályba léptetni. A munkáltatónak a szabályozás során rendelkeznie kell arról is, hogy magán célú beszélgetést csak olyan készülékről lehet folytatni, mely esetében a szolgáltatótól a kapcsolási számra vonatkozó részletes telefonszámla kimutatás rendelkezésre áll. A mobil telefonok esetében a szabályozásnál külön ki kell térni arra, hogy a hivatalos munkaidő alatt és a munkaidő utáni beszélgetések elkülönítettek legyenek, egyáltalán munkaidő utáni hivatalos célú beszélgetés kezdeményezhető-e. A szabályozás során az előfizetési díj mértékét a hivatalos és magáncélú beszélgetések arányában szintén meg kell bontani, ugyanez vonatkozik az adott kapcsolási számú készülékhez hozzárendelt egyéb szolgáltatások külön díjaira is (üzleti hírszolgáltatás, átirányítás, banki információk, SMS díjak stb.). Magán beszélgetés költségtérítését munkáltatói előfizetésű készülékről csak munkaviszonyra irányuló jogviszonnyal rendelkező munkavállaló felé lehet érvényesíteni (azért, mert a munkáltatói előfizetésű telefonkészülék nem minősíthető közcélú, nyilvános állomásnak). A szabályozás során nem szükséges érinteni a közcélú (pl. tudakozó, menetrend stb.) és segélyhívó számokra vonatkozó korlátozást, azok a hivatalos célú beszélgetések közé költség tekintetében is elszámolhatók. Az adóhatóság ellenőrzés során elsősorban a szabályozásból indul ki (ebből adódik, hogy aki körül tekintő és kellően nem szabályozza ezt a kérdéskört, vagy belső írásos szabályzat nélkül teszi lehetővé a magánbeszélgetések térítését, az eleve számolhat az adóhatósági eljárással). A nem kellően szabályozott, vagy vitára okot adó esetekben az adóhatóság saját értelmezése szerint jár el és ennek megfelelően a vizsgálati időtartamra visszamenőlegesen állapíthat meg adófizetési kötelezettséget, késedelmi kamatot, illetve bírságot.

Az utazási jegy, helyi közlekedési bérlet juttatása esetén is indokolt az írásos belső szabályozás. A helyi közlekedési bérlet esetében a szabályozást célszerű oly módon megoldani, hogy a munkáltató úgy rendelkezék, miszerint a munkavállaló a munkába lépéssel egyidejűleg veszi át a helyi közlekedésre vonatkozó bérletszelvényt és a munkaidő végén azt a munkáltatónál leadja. Értelemszerűen kiküldetés, szabadság, fizetett ünnep és igazolt távollét vagy szabadnap esetére sem vehet át bérletszelvényt a munkavállaló. Ez esetben a természetbeni juttatás utáni adó megfizetésére nem kötelezhető a munkáltató. A munkáltató mindezen túl természetesen választhat más magán és hivatali célú utazás elkülönítésére alkalmas módszert, melyet hitelt érdemlően igazolni is tud.